

Mănăstirea Dobrești, loc de pomenire a Patriarhului ctitor

Toplița Harghitei, Pipirigul Neamțului, Suiș-tiul Vâlcii, Cândeștiul Argeșului și -Tocileniul Botoșanilor sunt localități care au odrăslit primii cinci Patriarhi ai României. În semn de recunoștință, ierarhii care au urcat pe cea mai înaltă treaptă a Bisericii noastre au înălțat câte un chivot dăltuit în piatră în locurile în care au făcut primii pași. În acest pomelnic ctitoricesc se înscrie și satul Dobrești, aparținând comunei Bara, județul -Timiș, unde Preafericitul Părinte Patriarh Daniel se îngrijește de două decenii de -zidirea unui „loc de mănăstire și de pomenire” pe meleagurile unde s-a născut.

Dobreștii Timișului se află în nord-estul județului, aproape de granița cu Aradul. Cel mai apropiat oraș este Lugojul, la distanță de aproximativ 35 de kilometri. Călăuză pe aceste meleaguri natale ne-a fost prof. Floare Vișan Ciobotea, sora Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, care s-a bucurat că în localitatea strămoșilor familiei se săvârșește zilnic slujbă de pomenire pentru cei vii și pentru adormiți. Cu discreția ce virtuos o caracterizează, doamna Florica ne-a prezentat pentru început

specificul localității de câmpie din a doua jumătate a secolului trecut: „Majoritatea sătenilor se ocupau cu munca câmpului și creșterea animalelor domestice, din care își duceau traiul zilnic, fiind foarte harnici. Locuitorii trăiau în comuniune și înțelegere. Dacă unul din sat avea o pagubă la animale, ceilalți încercau să-l ajute. Biserica era locul unde se întâlneau sătenii, aproape toți din familie. Dacă lipsea cineva din familie, ceilalți se întrebau ce s-a întâmplat. Era obiceiul ca măcar unul din familie să participe la Sfânta Liturghie. Copiii veneau și ei la biserică, însoțindu-și părinții ori bunicii”. Solidaritatea dobreștenilor se arăta firesc cel mai mult în vremuri de încercare, aceștia unindu-se în jurul familiilor îndoliate. Exista o tradiție ca la orice slujbă de înmormântare să participe măcar un membru din fiecare familie. Iarna, femeile se ocupau cu țesutul ori cusutul iilor, iar de Sfintele Paști îmbrăcau costumul -popular la care lucraseră în sezonul rece.

Biserica veche, centrul spiritual al satului

Biserica veche era centrul spiritual al satului și locuitorii aveau mult respect pentru ea și pentru preotul care oficia toate slujbele. Deoarece în anii 1960 biserica din Dobrești nu avea un preot paroh desemnat, responsabilitatea sătenilor era cu atât mai mare pentru îngrijirea sfântului lăcaș. Familia învățătorului Alexie Ciobotea era foarte aproape de biserică: „Doar două case ne despărteau de curtea bisericii, așa încât dangătul clopotului se auzea foarte bine dis-de-diminează. Copiii satului veneau adesea în timpul Postului Sfintelor Paști și încercau să învețe de la clopotar cum să bată toaca. Cu timpul, învățau unii de la alții cum trebuie respectat ritmul. Curățenia bisericii o făceau femeile care locuiau în vecinătate, mai ales înaintea sărbătorilor mari. Și mama participa la curățenie și la primenirea lăcașului. Uneori țesea preșuri pentru înnoirea bisericii. Pregătirea pentru duminică începea de sâmbăta după-amiază, când fiecare dintre copii avea o treabă de făcut. Fratelui meu (actualul Patriarh, n.r.) îi revenea sarcina să măture curtea casei, ca să fie și ea curată pentru duminică. Se grăbea să facă această ascultare sâmbătă seara, pentru a pleca duminică de dimineată la biserică. Împreună cu mama mai zăboveam cu pregătirea bucatelor, dar nu lipseam niciodată, chiar dacă ajungeam puțin mai târziu. Biserica nu a avut preot stabil, slujbele fiind oficiate de parohul comunei Bara, care venea uneori cu o seară înainte și dormea la noi. Părinții noștri se îngrijeau să îl primească cu mult respect”.

Binecuvântarea ctitorului în calitate de mitropolit și patriarh

În anul 2003, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, la acea vreme Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, a obținut binecuvântarea vrednicului de pomenire Mitropolit Nicolae Corneanu al Banatului pentru înființarea Mănăstirii Dobrești în Arhiepiscopia Timișoarei. Arhiepiscopul ctitor a achiziționat un teren pentru construirea așezământului monahal la marginea satului, precum și o casă cu grădini pentru

întreținerea obștii. În 23 octombrie 2005, Mitropolitul Daniel al Moldovei și Bucovinei, împreună cu Episcopul-vicar Lucian Lugojanul, al Arhiepiscopiei Timișoarei (actualul Episcop al Caransebeșului), a așezat piatra de temelie și a sfințit locul în care avea să se ridice biserica nouă a mănăstirii. Mulți locuitori au contribuit la ridicarea mănăstirii, unii chiar cu puterea brațelor lor pentru anumite lucrări pe șantier.

În calitate de Patriarh al României, Prea-fericitul Părinte Daniel s-a aflat pentru prima dată la Dobrești în vara anului 2009, în cadrul unei vizite canonice efectuate în Mitropolia Banatului în perioada 3-6 iulie. Cu acel prilej, luni, 6 iulie 2009, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a vizitat casa părintească și șantierul bisericii. Preafericirea Sa a oferit mai multe obiecte de cult pentru paraclisul de la demisol și a acordat distincții persoanelor care au sprijinit edificarea acestui sfânt lăcaș.

Sub ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva

Ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva, hramul bisericii istorice de lemn din localitate, a devenit un corolar al vieții și activității actualului Patriarh. „Câțiva monahi de la Mănăstirea Sihăstria au venit în satul Dobrești și au făcut toate slujbele bisericii, suplinind misiunea unui preot paroh. Preafericitul Părinte Daniel, în acea vreme Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, intenționa de mai mult timp să facă ceva pentru satul Dobrești, mai ales că biserica veche avea hramul Cuvioasei Parascheva, iar prin alegerea la Iași a ajuns lângă moaștele Sfintei. În copilărie, dintr-o cameră a casei se vedea turla bisericii închinată Sfintei Cuvioase Parascheva, pe care o privea adesea”, rememorează doamna Florica. În mod firesc, Cuvioasa cea mult folositoare a devenit principalul hram al bisericii Mănăstirii Dobrești, căreia i s-au adăugat Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul și Sfântul Voievod Ștefan cel Mare.

Monahii au locuit în casa părintească, ocupându-se de slujbele bisericii, de întreținere și de gospodărie, încercând în tot acest timp să țină și rânduiala mănăstirească: „Oamenii din sat, văzând lumină seara, când părinții se rugau la priveghere, îmi spuneau cu bucurie: «Noi mergem la culcare, iar ei rămân până târziu la rugăciune». Pe când satul nu avea preot stabil, unii dintre locuitori au trecut la culte neoprotestante. După ce ieromonahii au ajuns în sat, aceștia au cerut să fie primiți din nou în Biserica Ortodoxă, unde fuseseră botezați. Părinții s-au implicat în ajutorarea bătrânilor, duminica dimineața mergeau cu mașina și îi aduceau la biserică pe cei care se deplasau cu greutate, iar pe cei bolnavi îi vizitau duminica după-amiaza”, ne spune gazda noastră.

Monument în memoria înaintașilor

Cu câțiva ani înainte să moară, Stela Ciobotea, mama Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a ridicat un monument pentru veșnica pomenire a eroilor satului: „Mama a simțit nevoia să ridice un monument pentru eroi, deoarece avea doi frați, Gheorghe și Ioan Brancu, care au murit în timpul celui de-al Doilea Război Mondial în Rusia. La intrarea în sat, în plin comunism, a reușit să ridice o cruce pentru eroi. Satul a avut mulți bărbați căzuți pe front, în urma cărora au rămas numeroase văduve și copii orfani. Tata, fiind învățătorul satului, redacta cererile văduvelor pentru ajutoare, deoarece multe nu știau să scrie. Pe monumentul vechi au scris atunci doar cuvinte în amintirea eroilor, fără a fi pomeniți. Acum se lucrează la un nou monument în formă de cruce pentru eroii satului Dobrești, pe care le vor fi inscripționate numele. Monumentul vechi va fi amplasat în fața bisericii istorice, iar cel nou va fi ridicat în fața mănăstirii”, adaugă în încheiere prof. Florica Vișan Ciobotea.

Întemeierea unei mănăstiri a venit ca o gură de oxigen

Biserica Mănăstirii Dobrești, ridicată în stil ștefanian, este spre finalul șantierului de pictură în frescă în lăcașul propriu-zis. La demisol a fost amenajat un paraclis în care se slujește încă de la slujba de sfințire, de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, în 14 octombrie 2010. Despre slujirea în satul și ctitoria Patriarhului României ne-a vorbit protos. Matei Buliga, starețul așezământului monahal din Arhiepiscopia Timișoarei: „Misiunea de a ridica un lăcaș lui Dumnezeu și de a sluji în satul care a odrăslit un fiu al Bisericii care astăzi este al șaselea Patriarh al României este o binecuvântare pentru mine și o mare responsabilitate. Era nevoie de un imbold spiritual în această zonă, și faptul că Preafericitul Părinte Patriarh Daniel s-a gândit la întemeierea unei mănăstiri a venit ca o gură de oxigen din punctul de vedere al vieții spirituale. Credincioșii din zonă au primit cu bucurie acest lucru. Orice lucrare spirituală se face cu jertfă, cu perseverență, cu determinare și cu multă dragoste. Îi mulțumesc Preafericitului Părinte Patriarh pentru încrederea acordată, pentru purtarea de grijă față de mănăstirea noastră și Îl rog pe Bunul Dumnezeu să îi dăruiască multă sănătate, bucurie și ajutor în cărmuirea Bisericii noastre străbune”.

